

kelse. Det er jo i Virkeligheden den eneste Udflugt, der er til at faae den spanske Traktat vedtaget. Derfor den ærede Ordfører for Mindretallet kjendte til Stemningen her, saa vilde han være fuldkommen forvisset om det. Det er den eneste Maade, hvorpaa man kan faae Samtykke givet til den spanske Handelstraktat. Forkaster man dette Vilkaar, saa er det tillige vist, at Samtykke til Traktaten ikke vil blive givet. Derfor Forslaget til Beslutningen med Endringsforslaget kommer over til det andet Thing, og dette ikke vil give sit Samtykke til denne Betingelse, ja, saa falder den hele udelte Skyld for, at Traktaten ikke bliver godkjendt, over paa det andet Thing.

Finanzministeren (Estrup): Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med en Gjensagelse af, hvad jeg saa jævnlig har havt Leilighed til at gjøre gjældende, at min Betragtning af, hvad Statskassen kan udbære af de nuværende Indtægter, ingenlunde falder sammen med dette Things Flertals. Den ærede Ordfører for Flertallet har jo med fuld Føie gjort opmærksom paa, at der i det foreliggende Endringsforslag i Virkeligheden ligger to Forslag, det ene gaaende ud paa, at Traktatens Tariffbestemmelser skulle gives Lovskraft, som han udtrykte sig, det vil sige, gives Kraft gennem en særlig Lov, og at derom kan der ikke antages at ville være nogen Menighed til Stede, i alt Fald ikke nogen Menighed, der skulde kunne hindre, at en sliq særskilt Lov blev vedtagen, og den anden Bestemmelse er den, at Krigsskatten af August 1864 bliver ophævet. Jeg er naturligvis noget ængstelig for uforbeholden at udtale min Mening om et saadant Forslag efter at have hørt fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad), at han og maatte flere med ham staa i den Formening, at det er de Ord, der ere yttrede af mig og af Mindretallet her i Salen under de foregaaende Behandlinger af Toldlovsforslaget, som have reist „den Storm i Landstinget“, som det ærede Medlem udtrykte sig. Jeg har oftere med Beilæggelse havt Leilighed til at bemærke, hvor lidet man her ved at burdere den Selvstændighed, som Landstinget har; men jeg tror rigtignok, at det er sjældent, at denne urigtige Formening i dette Thing har faaet et saa kraft Udtryk, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds fandt det rigtigst at give den i sin Udtalelse i Dag. Jeg tror ikke, det er den Slags Udtalelser, som egentlig bidrage til at fremme, hvad man ønsker — eller i alt Fald siger, at man ønsker — nemlig, at der skal komme Enighed og god Forstaaelse mellem de to

Thing. Dette Forslag om pure at ophæve Krigsskatloven af 5te August 1864 forekommer mig med Rette at maatte møde den Indsigelse, som fremkom fra den ærede Ordfører for Mindretallet, nemlig, at det jo ganske bestemt gaar i modsat Retning af det, som man hidtil fra Regjeringens og fra begge Things Side har været enig om skulde være den Vej, man slog ind paa, naar man forandrede vor Toldlov. Det vilde jo være ganske kuriose Resultater, der vilde fremkomme, dersom denne Lov af 5te August 1864 blev ophævet. Dermed vilde for det Første, som den ærede Ordfører for Mindretallet antydede, Vintolden blive sat yderligere ned. Man har fundet stor Betænkelighed ved, for at opnaa Traktaten med Spanien, at nedsætte vor Vintold til $7\frac{1}{2}$ Ore pr. Bund. Her vil man nu uden nogen Nødvendighed, uden noget Tryk, yderligere nedsætte den til $6\frac{3}{4}$ Ore. Det er lidet opmuntrende for Regjeringen, som saa ihærdig har bestræbt sig for at gjøre Nedsættelsen i vor Vintold for at opnaa Traktaten saa ringe som muligt, om man i Forbindelse med Traktatens Vedtagelse skulde gennemføre et Lovforslag, hvorigjennem man nedsatte Vintolden yderligere, og jeg vil dog henstille, om særlig denne yderligere Nedsættelse af Vintolden skulde være velstikket til at fremme, hvad man ellers har angivet, at der skulde kunne naaes ved en samtidig Vedtagelse af en gennemgaaende Toldrevision, nemlig det at give et bedre Støttepunkt for Regjeringen ved Forhandlinger om andre Handelstraktater. Det er jo givet, at Forhandlingerne med Lande, der have en lignende Interesse, ville blive langt bekvæmligere, naar vi skulde tage til Udgangspunkt den aktuelle Told af $6\frac{3}{4}$ Ore, end naar vi til Udgangspunkt tage $7\frac{1}{2}$ Ore. Men det er jo ikke blot ved en Nedsættelse af Vintolden, at man kommer til disse mærkværdige Resultater, naar man nu ligesom vil ophæve Krigsskatloven af 5te August 1864; man vil jo, naar man tager Gjennemsnittet af 5 Aar, komme til at nedsætte Statsindtægten af Sukker, det vil sige i Et og Alt med et Beløb af omtrent 1,150,000 Kr., medens man ellers har været enig om, at der ikke skulde finde nogen Nedsættelse Sted paa Sukker. Man vil for Tobaks og andre Varers Vedkommende, som man har været enig om godt kunde bære en klækelig Forhøielse, nedsætte Tolden med et Beløb af henved 300,000 Kr. om Aaret, The med over 50,000 Kr. om Aaret, Spiritus med over 100,000 Kr. om Aaret og endelig Brændevin med over 1 Mill. Kr. om Aaret. Jeg maa tilstaa, at det forekommer mig at ville være et i den Grad mærkværdigt Resultat, der